

El beat Pere Tarrés, presentat al Papa

► Fou el 24 de març passat, en el curs de l'audiència que el Sant Pare concedí als participants en l'Assemblea Plenària del Pontifici Consell per a la Pastoral de la Salut. En presència del president d'aquest Consell, Mons. Zygmunt Zimowski, arquebisbe emèrit de Radom (Polònia), el metge català Dr. Josep Maria Simón, president de la Federació

Mundial d'Associacions Mèdiques Catòliques (FIAMC), saludà el papa Francesc i li va lliurar la medalla commemorativa de la beatificació del Dr. Pere Tarrés i uns escrits d'aquest. Hi ha esperances que la recent aprovació d'una guarició miraculosa que s'ha produït al bisbat de Terrassa després d'invocar el Dr. Tarrés, obri el camí cap a la seva canonització.

GLOSSA

Testimoniar en xarxa

Els educadors cristians —pares, mestres i professors, mossens i catequistes, monitors de lleure i caps escoltes— han de promoure tot allò que ajuda a harmonitzar i unir la fe, la cultura i la vida. Convé treballar la dimensió formativa mitjançant la catequesi, la classe de religió, les lectures i els cursets adients, les reflexions en grup, així com la vivència interior que arrela en Déu amb la pregària, les convivències, els recessos i l'experiència externa, basada en el testimoni d'amor i servei envers els altres, siguin infants, ancians, persones necessitades. També convé viure la pertinença a moviments i la celebració dels sagraments, especialment l'eucaristia, i les trobades, els aplecs... La formació, la vivència i la celebració, harmònicament equilibrades, treballades en xarxa, han d'apropar Jesucrist, la base i fonament de la nostra fe.

Els educadors cristians són testimonis de Jesucrist, estan cridats a testimoniar Jesús, el que deia i el que feia amb la seva vida. Són cridats a posar un rostre concret a la veracitat dels seus ensenyaments. Són testimonis convocats a reforçar

la fe, la pròpia i la dels altres, amb les paraules i la vida. Són testimonis convidats a celebrar i viure la fe de manera compromesa en l'Església i amb l'Església, i amb totes les persones de bona voluntat.

Aquest testimoniatge és el que els alumnes necessiten i molts demanen, i és una bona ajuda per fer recuperar la confiança en les paraules en aquesta societat nostra en què els mots, fins i tot els que haurien de donar sentit a la vida, sovint no signifiquen ni comprometen prou. Encoratgem-nos els uns als altres, doncs, amb paraules esperançades i amb accions esperançadores. La crida a esdevenir testimonis de fe ha de ser motiu de joia per als educadors cristians que, en xarxa, amb discreció i eficàcia, dia a dia, desenvolupen la missió encomanada sense desanimar-se quan es presenten les dificultats. «Per Ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de junctures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4, 16).

Enric Puig Jofra, SJ

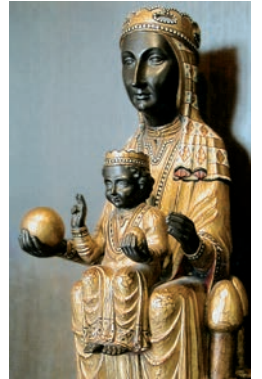
PARAULA I VIDA

«La vostra alegria, ningú no us la prendrà»

En aquest diumenge podem compartir molts motius de joia, i sempre amb el convenciment que els cristians estem cridats a viure en l'alegria de l'Evangelí.

1. En primer lloc perquè **és la Pasqua del Senyor**, i Crist Ressuscitat ens aplega de nou, «al cap de vuit dies» (Jo 20,26), inaugurant el valor del diumenge com a trobada cristiana pasqual, amb el Crist enmig nostre. I avui és el **diumenge de la Divina Misericòrdia**, perquè la Pasqua és la misericòrdia de Déu arribant definitivament al món. «El segle XXI ha de ser el segle de la misericòrdia», ens deia als Bisbes el Papa Francesc.

2. Alegria perquè aquesta setmana celebrem els nostres **Patrons: Sant Jordi** el passat dia 23, festa avui tan popular, diada d'amor i de cultura, i que ens anima, com als màrtirs, a donar la vida per Crist, defensant els afligits i els qui no tenen protector. I avui dia 27 d'abril s'escau la festa de la Patrona i Senyora dels catalans, la **Mare de Déu de Montserrat**, arreu tan venerada i estimada, Moreneta encisadora, que acull els nostres precis, i que ens és «princesa i estrella d'Orient, pilar de fortalesa i port de salvament».

3. Avui també donem gràcies a Déu per la santedat que va donar fruit en les vides de dos Papes coneguts per molts de nosaltres, **Sant Joan XXIII i Sant Joan Pau II**, que avui són canonitzats a Roma pel seu successor el Papa Francesc, perquè siguin estimats com a protectors i intercessors per tot el Poble de Déu. L'un «el Papa bo», ple de bondat i humilitat, alegria i coratge per a convocar el Concili Vaticà II que havia de dur la gran renovació de l'Església del segle XX; i l'altre perquè amb un llarg pontificat lluità a favor de les persones i dels pobles, esdevingué l'atleta de Crist, un evangelitzador de totes les terres del món, i un guia fort i providencial per a la llibertat de l'Església i per a l'esperança del món.

4. Iniciarem dijous **el mes de maig, mes de Maria**, la Mare del Redemptor, que per l'Assumpció ja participa plenament de la Resurrecció del seu Fill Jesucrist. Recordem-nos-en amb fervor cada dia. Ella ens fou donada a la Creu com a Mare que ens acull sota la seva empara —«Dona, aquí tens el teu fill»—, i nosaltres hem d'acollir-la amb amor de fills seus i d'imitadors de la seva fe, fortalesa i caritat —«aquí tens la teva Mare» (Jo 19,26-27).

5. I encara, en aquesta setmana que comencem, el proper **dia 1 de maig** tindrem el goig de rebre de Déu mateix, per la gràcia de l'Esperit Sant, i com a fruit del sagrament pasqual, **un nou sacerdot diocesà, Mn. Joseph Geethafonkalan**, que serà ordenat a la Catedral a la tarda. Preguem per ell i demanem al Senyor la joia de poder engendrar nous ministres seus, «pastors» generosos de l'Església, que ens prediquin la Paraula de Déu, ens celebrin els sagraments de Crist Ressuscitat, ens acompanyin en el camí de la fe i ens vagin al davant i al costat en el testimoni de les comunitats.

Santa Pasqua a tots, plena de l'alegria que el Senyor ens prometé: «El vostre cor s'alegrarà quan us tornaré a veure, i la vostra alegria, ningú no us la prendrà» (Jo 16,22).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **MARÍA JOSÉ GARCÍA-SAN PEDRO**

Ciudadans competents

La reflexió que la doctora en pedagogia M. José García-San Pedro i el P. Francesc Riu proposen a *Ciudadans competents* (Edebé) vol ser el punt de partida d'un procés d'intercanvi de treball compartit entre professionals del sector. «És el temps de construir un model millor, que asseguri als joves el seu desenvolupament com a persones i els ajudi a integrar-se en el món d'avui com a ciudadans actius, compromesos i competents», afirma la Dra. García-San Pedro.

A quina conclusió heu arribat?
Pensem que urgeix prendre consciència que cada nen està cridat a tenir èxit en la seva vida, a poder integrar-se i a participar de forma compromesa en la societat. Per tant, com a comunitat educadora, és el moment de reflexionar críticament sobre quines oportunitats veritablement educatives troben els alumnes en els centres.

Quins reptes cal afrontar?
El major repte és assumir la corresponsabilitat sobre la tasca educativa. El nou model educatiu requereix un protagonisme i un compromís més gran de tots: alumnes, pares, professors, equips directius... El més valuós que tenim en els centres educatius és el temps dels nostres alumnes; és l'oportunitat que tenen per adquirir estratègies que els permetin integrar-se dignament i aportar el seu valor a la societat.

I quin és el paper de la fe?
El ciutadà competent és aquell que està preparat per a participar en la societat tenint plena consciència de les conseqüències que tenen els seus actes sobre els altres i sobre el medi. La fe, com a do i tasca, obre la persona a la relació amb Déu i atorga un sentit de transcendència i de compromís davant els altres i la creació.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Las cárceles: Ramon Llull y los mercedarios

La presencia del amor cristiano en las cárceles tiene nombres entre nosotros. Los cristianos conocieron muy pronto las cárceles estatales y los trabajos forzados en las minas, víctimas de acusaciones de ateísmo o de sentimientos antiimperiales, y organizaron desde los primeros momentos visitantes y ayudas para quienes sufrían estos castigos. Las cárceles han sido siempre lugares lúgubres.

Nuestro Ramon Llull (1232-1316) consiguió en muchas ciudades que se instituyese la figura del abogado defensor de los pobres, conducidos a menudo de forma injusta a los tribunales, lo que es un signo de un cambio de mentalidad en el trato a los más desfavorecidos.

Desde los primeros siglos de la historia eclesiástica, encontramos diversos intentos de organizaciones cristianas destinados a aliviar la situación de los presos. En el siglo XVII, en Francia, la Compañía del Santísimo Sacramento luchó activamente contra los abusos de las cárceles, y Vicente de Paúl, muy consciente de cuanto en ellas sucedía, animó a las Hijas de la Caridad y a sus misioneros a estar presentes tanto en las prisiones como con los remeros de las galeras.

(En Cataluña asumió esta obra de caridad la Orden de la Merced, fundada el 10 de agosto de 1218 en la catedral de Barcelona por san Pedro Nolasco, con el apoyo de Jaime I y del obispo de la ciudad, Berenguer de Palou).

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

El consumo responsable

He aquí unas recomendaciones que tomo de la página web de la Consejería d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya (www.gen.cat/ensenyament/familiaiescola), de la cual me siento muy honrado de ser asesor:

- Haga que sus hijos se acostumbren desde pequeños a utilizar materiales simples para manipular, experimentar... No es imprescindible comprarles juguetes sofisticados en esta edad (0-3 años).
- Evite acumular productos para sus hijos. En muchos casos, estos no responden a sus necesidades reales.
- No debe caer en la tentación de comprarles todo lo que le piden; empezar a decirles *no* es importante.
- Procure que tengan pocos juguetes y bien escogidos. El exceso puede provocar que no los aprecien.
- Regale juguetes y juegos que permitan compartir en familia momentos de relación y vínculos afectivos y comunicativos.
- Potencie los juegos no materiales, como la lectura de cuentos.
- Enséñeles a sus hijos a hacer un buen uso de los juguetes.
- Recuerde que, a pesar de ser pequeños, sus hijos observan sus actuaciones. Los niños aprenden más con sus acciones que con sus palabras.

Dr. Paulino Castells
(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sin límites

En el Ángelus de hace unos domingos, el papa Francisco invitaba a repetir con él: «¡No hay ningún límite a la misericordia divina ofrecida a todos!» ¡Impresionante! Una abarrotada plaza de San Pedro confesaba a una sola voz la infinitud de la Misericordia de Dios.

Misericordia enseñada de manera singular por el Santo Padre el día que distribuyó «misericordia», «medicina espiritual... para nuestra alma y para difundir por todos lados el amor, el perdón y la fraternidad».

Medicina anunciada en la apertura del Concilio Vaticano II por el ya hoy san Juan XXIII: «La Esposa de Cristo prefiere usar la medicina de la misericordia... Ella quiere venir al encuentro de las necesidades actuales.»

Misericordia sin límites proclamada por san Juan Pablo II al instituir el día de la Divina Misericordia.

Misericordia que nos asiste, nos enaltece, nos eleva a la condición de hijos de Dios en Jesucristo Resucitado, y nos ayuda a responder a la llamada a la santidad.

Misericordia que nos invita a besar con ternura las llagas de Cristo Resucitado en nuestros hermanos en dificultad.

María, Madre de Misericordia, Mare de Déu de Montserrat, nos obtenga la gracia de adorar al Dios vivo y proclamar la misericordia de Dios sin límites.

Hna. M. de los Ángeles Maeso
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 28. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.
- 29. □ Dimarts** [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.
- 30. ■ Dimecres**, celebració litúrgica de Sant Jordi [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.
- 1. □ Dijous** [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.
- 2. □ Divendres** [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Mare de Déu d'Araceli; sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.
- 3. ■ Dissabte** [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu. Santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.
- 4. □ † Diumenge vinent**, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Ac 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen, per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R. Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

M'empenyien tan fort que anava a caure, / però el Senyor m'ha sostingut. / Del Senyor em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. / Escolteu, crits de festa i de victòria / al campament dels justos. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «Per què m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,42-47)

Los hermanos eran constantes en escuchar la enseñanza de los apóstoles, en la vida común, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado por los muchos prodigios y signos que los apóstoles hacían en Jerusalén.

Los creyentes vivían todos unidos y lo tenían todo en común; vendían posesiones y bienes, y lo repartían entre todos, según la necesidad de cada uno.

A diario acudían al templo todos unidos, celebraban la fracción del pan en las casas y comían juntos, alabando a Dios con alegría y de todo corazón; eran bien vistos de todo el pueblo, y día tras día el Señor iba agregando al grupo los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

Empujaban y empujaban para derribarme, / pero el Señor me ayudó; / el Señor es mi fuerza y mi energía, / él es mi salvación. / Escuchad: hay cantos de victoria / en las tiendas de los justos. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

La incredulitat de Sant Tomàs. Pintura d'A. Sánchez Coello, Museu de la Catedral de Segòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que en su gran misericordia, por la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha hecho nacer de nuevo para una esperanza viva, para una herencia incorruptible, pura, imperecedera, que os está reservada en el cielo.

La fuerza de Dios os custodia en la fe para la salvación que aguarda a manifestarse en el momento final.

Alegraos de ello, aunque de momento tengáis que sufrir un poco, en pruebas diversas: así la comprobación de vuestra fe —de más precio que el oro, que, aunque perecedero, lo aquilatan a fuego— llegará a ser alabanza y gloria y honor cuando se manifieste Jesucristo.

No habéis visto a Jesucristo, y lo amáis; no lo veis, y creéis en él; y os alegráis con un gozo inefable y transfigurado, alcanzando así la meta de vuestra fe: vuestra propia salvación.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, los quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomas con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Creure que Jesús pertany plenament a l'àmbit de Déu

L'Evangelí de Joan presenta la primera aparició de Jesús als deixebles el capvespre del dia de la Pasqua: «aquell mateix dia». Ho fa amb les característiques de totes les aparicions als deixebles. Jesús es fa present (literalment ve) amb les portes tancades per por dels jueus. És la situació dels deixebles, però és també la situació dels creients joànics que són expulsats de la sinagoga (9,22; 12,42; 16,2). El Jesús ressuscitat és el Jesús present en la comunitat joànica. Després ve la salutació de Jesús: «Pau a vosaltres». Tot seguit, els senyals del reconeixement: les mans i el costat. Estem en la tradició joànica. Aquí, el costat travessat per una llan-

ça és un referent inequívoc del crucificat (19,31-37). El que es vol dir amb aquest senyal és que el ressuscitat que s'apareix és i serà sempre el crucificat. I ho serà com l'exaltat, el que ha estat elevat en la creu de camí cap al seu àmbit de sempre: l'àmbit de Déu. El ressuscitat-present és l'exaltat-crucificat. I, immediatament, la missió apostòlica com a continuació de la missió de Jesús i com a fruit de la presència de l'Esperit. La Pasqua no és una experiència intimista, és una obertura a tots i a tots els temps.

Una segona escena arrodoneix el missatge pasqual de Joan. L'aparició als deixebles amb Tomàs, ara sí, present. L'Evangelí de Joan ha estat descrit com el que ens ajuda a fer el pas d'una fe primerenca i ingènua (1,35.

41.45.49; 2,11) a una fe més sòlida, més compromesa i més profunda (8,31-32; 15,7-8). Tomàs és un dels qui fa aquest pas. La fe de Tomàs ja no recolarà en l'experiència física del ressuscitat (no es diu que fiqui els dits en els forats dels claus ni la mà en l'obertura del costat). La fe pasqual és més madura. No cal veure per creure: «Senyor meu i Déu meu!»

Aquest és el missatge de l'Evangelí de Joan, que s'escriu perquè els lectors també participem d'aquesta fe (20,30-31).

Hem de creure que Jesús de Natzaret pertany plenament a l'àmbit de Déu. És el nucli del Credo. L'Evangelí de Joan és un credo narratiu.

Oriol Tuñí, SJ

El Santuari de Meritxell s'incorpora a una Ruta Mariana

El Santuari de Nostra Senyora de Meritxell, al Principat d'Andorra, forma part ja d'una Ruta Mariana formada per cinc santuaris de gran importància, on s'inclouen a més: El Pilar, a Saragossa; Montserrat, a Barcelona; Lourdes, a França i Torreciudad a Osca. En conjunt, aquests santuaris reben uns 12 milions de visitants a l'any. La proposta d'aquesta Ruta Mariana és adreçar-se a un públic familiar i combina les motivacions religioses amb la descoberta dels atractius turístics del país, i per fer-ho possible s'han previst diferents accions. S'ha posat en marxa un lloc web, www.rutamariana.com; vídeos promocionals, s'han modernitzat els continguts dels fulletons i s'ha fet un logotip identificatiu.

A més, el Santuari de Meritxell, ha posat en marxa en un lloc web propi www.santuariidemeritxell.com, on s'inclou informació específica sobre el Santuari i en general d'Andorra. Ntra. Sra. de Meritxell destaca sobretot per la seva situació geogràfica que permetrà realitzar un còmode desplaçament entre els santuaris de Lourdes i de Montserrat. La seva integració en la Ruta Mariana suposarà una ampliació dels horaris de visita i es farà un acolliment més específic dels visitants a partir d'uns guies turístics entre els mesos de maig i octubre. També es faran millores a l'antic Santuari per tal de poder acollir els pelegrins.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Trobada interparroquial dels joves d'Andorra

El dissabte, 29 de març, els nois i noies de les parròquies de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra van celebrar la segona trobada interparroquial d'aquest curs catequètic.

Com és costum, els nois i noies del tercer any de catequesi d'Iniciació a la Vida Cristiana participen en aquestes trobades que tenen com a objectiu compartir la seva experiència de fe amb nois i noies d'altres parròquies del Principat d'Andorra.

En arribar al Col·legi St. Ermengol van compartir l'esmorzar i es va dur a terme la dinàmica de presentació de la jornada que tenia com a lema: «No perdís el tren.»

Els diversos grups que van participar en l'activitat del matí van anar resolent les diferents proves i van reflexionar sobre alguns dels aspectes que implica el seguiment de Jesús.

L'acte central i darrer de la trobada va ser la pregària a la capella del Col·legi tot demanant a Déu la seva ajuda per esforçar-nos a trencar les cadenes que no ens permeten avançar en el seguiment de Jesús. Després de la foto de grup, el comiat abans del retrobament, al mes de maig, a la casa de colònies d'Aina.

Urgell participa en la Trobada de Mestres i Professors de Religió

El dissabte 5 d'abril la ciutat de Vic va acollir la 8a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que organitza conjuntament la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) i el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC).

Hi van participar 114 mestres i professors del Bisbat d'Urgell, encapçalats pel delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert. S'hi van incloure més de 20 tallers i va comptar amb la participació de la consellera d'Ensenyament i de la il·lustradora Pilarín Bayés, entre d'altres.

La jornada, que va arrencar amb la conferència: «Com parlar de Jesucrist a partir del currículum?», a càrrec de Mn. Armand Puig, va comptar amb la presència de la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau; de l'alcalde de Vic, Josep M. Vila d'Abadal; del secretari general de la FECC, P. Enric Puig; del Bisbe de Vic, Monsenyor Romà Casanovas, l'Arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol i dels 10 delegats d'Ensenyament de bisbats amb seu a Catalunya.

«El currículum de l'assignatura de Religió és quelcom fred, un títol en una llista, i és el professor qui l'ha d'omplir amb la seva intel·ligència, qui ha d'atreure els alumnes vers Crist», va afirmar Mn. Armand Puig en la seva ponència. «Crist es transmet a través de la Paraula, la Imatge i la vivència. Els nois i noies poden accedir a les dues primeres, però la vivència només la pot transmetre el mestre o professor. Fixeu-vos, doncs, en la importància de la vostra tasca», va observar, tot assenyalant que «Vosaltres heu de ser la mà que sembla, perquè la collita només existeix quan hi ha sembra», va advertir, qui va fer referència al Sant Pare Francesc com a exemple de «semmador».

Pelegrinatge sacerdotal

Per sisè any consecutiu un grup de 23 preveres del Bisbat d'Urgell, juntament amb Mons. Joan-Enric Vives, van fer el pelegrinatge sacerdotal aquest cop vers l'espiritualitat dominicana i el sepulcre de Sant Tomàs d'Aquino a Toulouse i a Aiguatèbia, poble natal del gran bisbe d'Urgell Sant Ermengol, patró secundari del Bisbat d'Urgell. El dilluns dia 24 de març van visitar i pregar a les esglésies romàniques de Sant Climent i de Santa Maria de Taüll. Posteriorment, a l'església de Santa Maria van poder contemplar també les obres de consolidació dutes en aquesta església i pregar junts. A la tarda, a la Vall d'Aran, diverses esglésies acompanyats pel Cap de Cultura i Patrimoni d'Aran, Sr. Jèp de Montoya i amb acurades explicacions per part de la Sra. Elisa Ros, tècnica de Patrimoni Cultural del Conselh Generau d'Aran, amb la visita del Vicesíndic. Al vespre a l'església parroquial de Sant Miquel de Vielha, el Sr. Arquebisbe va presidir l'Eucaristia de la comunitat parroquial, concelebrada pels sacerdots participants en el pelegrinatge.

El dimarts van anar a Toulouse. Van visitar els edificis més emblemàtics, la Catedral de Sant Esteve, la impressionant Basílica de Sant Serni. A la tarda, celebraren l'Eucaristia sobre la tomba que conté les relíquies del gran filòsof i teòleg Sant Tomàs d'Aquino (1225-1274), patró del teòlegs, al gran Convent dels Jacobins. En la seva homilia l'Arquebisbe, subratllà el gran exemple d'aquest Sant que amb la seva vida i ara amb la seva mort «vol estar amb els gentils», enmig d'ells, recordant que la primera obra de joventut de Tomàs fou la «Summa contra gentils». El dimecres dia 26 de març visitaren el Monestir de Sant Miquel de Cuixà i van celebrar l'eucaristia de comiat i d'acció de gràcies del pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Talló, a la parròquia de Bellver de Cerdanya.

Els 6 pelegrinatges anteriors pels sacerdots han estat: Síria 2009; Ars 2010; Segòvia i Àvila 2011; Javier, Loiola i Arànazu 2012, i Roma 2013. Són una bella oportunitat de comunió presbiteral, convivència, pregària i co-neixement d'altres realitats pastorals.

LA PLETA: DE RAMS A PENTECOSTÉS

Pasqua a Emaús

El dilluns de Pasqua, la comunitat cristiana de Jerusalem es mobilitza per recordar l'aparició de Jesús ressuscitat als dos deixebles d'Emaús.

La localització de l'Emaús bíblic no és clara. Diverses poblacions se l'atribueixen. Les dues amb més possibilitats històriques són: Abu Gosh i El Qubeibe.

Abu Gosh es troba al peu de la carretera que uneix Jerusalem amb la costa (actualment amb la capital Tel Aviv). El santuari és una bella església de l'època dels croats. A la cripta s'hi conserva una font en unes estructures arquitectòniques primitives. El lloc havia estat en altre temps una posada de caravanes i correus. El nom d'Abu Gosh correspon a un bandoler que, a mitjans del segle XVIII, s'hi establí i cobrava peatge a qui anava o venia de Jerusalem. En alguna ocasió fins hauria retingut persones com a hostatges.

El Qubeibe és una petita població de l'interior, en la zona palestinesa ocupada per Israel. No s'hi passa, s'hi ha d'anar. Els seus habitants viuen de l'agricultura i els ramats. Hi abunden els oliverars

i els ametllers. El seu paisatge és bonic, sobretot en primavera, quan els arbres estan florits.

Avui, els franciscans hi tenen una església i un petit convent. El temple està bastit sobre unes antigues edificacions croades, entorn d'una casa anomenada «de Cleofàs».

El dilluns de Pasqua s'hi aplega molta gent de Jerusalem i els entorns. Pel camí s'escenifica el pasatge evangèlic. Un, que representa ser Jesucrist, espera assegut al peu d'un arbre. Quan arriba el grup de pelegrins s'entaula un diàleg que reproduceix el text evangèlic.

Arribats a la població, se celebra una solemne Eucaristia i després la gent dina pels patis i jardins, compartint el menjar que han portat de casa seva.

D'aquesta manera, també a Jerusalem, el dilluns de Pasqua se celebra la joia de la Resurrecció.

Mn. Ramon Sàrries